Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►**B**

ДИРЕКТИВА 92/119/ЕИО НА СЪВЕТА

от 17 декември 1992 година

за въвеждане на общи мерки на Общността за борба с някои болести по животните и на специфични мерки относно везикулозната болест по свинете

(ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 69)

Изменена със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2002/60/ЕО на Съвета от 27 юни 2002 година	L 192	27	20.7.2002 г.
►**M2**	Регламент (ЕО) № 806/2003 на Съвета от 14 април 2003 година	L 122	1	16.5.2003 г.
►**M3**	Решение 2006/911/ЕО на Комисията от 5 декември 2006 година	L 346	41	9.12.2006 г.
►**M4**	Директива 2006/104/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	352	20.12.2006 г.
►**M5**	Директива 2007/10/ЕО на Комисията от 21 февруари 2007 година	L 63	24	1.3.2007 г.
►**M6**	Решение 2007/729/ЕО на Комисията от 7 ноември 2007 година	L 294	26	13.11.2007 г.
►**M7**	Директива 2008/73/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 година	L 219	40	14.8.2008 г.
►**M8**	Решение 2009/470/ЕО на Съвета от 25 май 2009 година	L 155	30	18.6.2009 г.
►**M9**	Решение за изпълнение (ЕС) 2018/136 на Комисията от 25 януари 2018 година	L 24	3	27.1.2018 г.

Изменена със:

►**A1**	Акт относно условията за присъединяване на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция и промените в договорите, на които се основава Европейският съюз (94/C 241/08)	C 241	21	29.8.1994 г.
►**A2**	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003 г.

Поправена със:

►**C1** Поправка, ОВ L 145, 10.6.2009 г., стр. 49 (92/119/ЕИО)

▼B

ДИРЕКТИВА 92/119/ЕИО НА СЪВЕТА

от 17 декември 1992 година

за въвеждане на общи мерки на Общността за борба с някои болести по животните и на специфични мерки относно везикулозната болест по свинете

Член 1

Настоящата директива определя общите мерки за борба на Общността, които се прилагат в случай на поява на една от болестите, изброени в приложение I.

Член 2

За целите на настоящата директива се прилагат следните дефиниции:

1. *стопанство*: всяко предприятие (земеделско или друго), разположено на територията на държава-членка, в което се отглеждат или развъждат животни;

2. *животно*: всяко домашно животно от вид, който може да бъде пряко засегнат от въпросното заболяване, или всяко диво гръбначно животно, за което е вероятно да участва в епидемиологията на заболяването, като преносител или съхранител на инфекцията;

▼C1

3. *вектор*: всяко гръбначно или безгръбначно животно, което по механичен или биологичен път може да пренася и разпространява агента на въпросното заболяване;

▼B

4. *собственик или държател*: всяко лице или лица, физически или юридически, които са собственици на животните или са натоварени с отглеждането на тези животни, работещо(и) със или без финансово възнаграждение;

5. *инкубационен период*: периодът от време, който е вероятно да измине от излагането на действието на агента на болестта до появата на клиничните симптоми. Продължителността на този период е продължителността, посочена в приложение I за въпросната болест;

6. *потвърждаване на инфекцията*: деклариране от страна на компетентните органи за наличието на която и да е от болестите, изброени в приложение I, въз основа на резултати от лабораторни изследвания; в случай на епидемия обаче компетентният орган може също така да потвърди наличието на болестта въз основа на клинични и/или епидемиологични резултати;

7. *компетентен орган*: централният орган на държава-членка, отговорен за провеждането на ветеринарни проверки, или всеки ветеринарен орган, на който е делегирана такава отговорност;

8. *официален ветеринарен лекар*: ветеринарният лекар, определен от компетентния орган.

Член 3

Държавите-членки гарантират, че в случай на съмнение за наличие на някоя от болестите, посочени в приложение I, е задължително то да се обяви незабавно пред компетентния орган.

▼B

Член 4

1. Когато в едно стопанство има животни, съмнителни за заболяване или за заразяване с една от болестите, изброени в приложение I, държавите-членки гарантират, че официалният ветеринарен лекар незабавно организира предприемането на официално разследване, което да потвърди или отхвърли наличието на въпросната болест, и по-специално той трябва да вземе или да е взел пробите, необходими за лабораторно изследване. За тази цел въпросните животни могат да бъдат превозени до лабораториите под надзора на компетентния орган, който предприема необходимите мерки за предотвратяване разпространението на болестта.

2. Незабавно след като съмнението за наличие на болестта се обяви, компетентният орган поставя стопанството под официално наблюдение, и по-специално изисква:

а) да се направи преброяване на всички категории животни от възприемчивите видове и по отношение на всяка една от тези категории да се регистрира броят на животните, които вече са мъртви, заболели или заразени; преброяването трябва редовно да се актуализира, за да отчита новородените или умрели животни по време на периода на съмнение; информацията от преброяването трябва да се актуализира и предоставя при поискване и да може да се проверява при всяко посещение;

б) всички животни от възприемчивите видове в стопанството се държат в отделенията, където живеят, или се ограничават на друго място, където могат да бъдат изолирани, като когато е подходящо се взима предвид възможната роля на векторите;

в) никое животно от възприемчивите видове да не влиза в стопанството или да го напуска;

г) всички движения:

— на хора, животни от други видове, които не са възприемчиви към болестта, и превозни средства към или от стопанството,

— на месо или животински трупове, или на фураж, съоръжения, отпадъци, тор, предмети и други приспособления, чрез които може да се пренесе съответната болест;

д) да подлежат на разрешение от компетентния орган, който определя условията за предотвратяването на риска от разпространение на болестта; да бъдат направени дезинфекционни площадки на входовете и изходите на сградите с възприемчиви животни, както и на входа и изхода на самото стопанство;

е) да се проведе епизоотично проучване в съответствие с член 8.

3. Докато бъдат наложени официалните мерки, определени в параграф 2, собственикът или държателят на всяко животно, за което има съмнение, че е болно, взима всички необходими мерки, за да осигури спазването на параграф 2, с изключение на буква е) от него.

4. Компетентният орган може да приложи всяка от мерките, предвидени в параграф 2 към други стопанства, ако тяхното местоположение, форма или контакти със стопанството, в което има съмнение за болестта, дават основание да се подозира възможно заразяване.

▼B

5. Мерките, посочени в параграфи 1 и 2, не се прекратяват, докато официалният ветеринарен лекар не отхвърли съмнението за наличие на болестта.

Член 5

1. След като бъде официално потвърдено наличието в дадено стопанство на една от болестите, изброени в приложение I, държавите-членки гарантират, че в допълнение към мерките, посочени в член 4, параграф 2, компетентният орган изисква прилагането на следните мерки:

а) всички животни от възприемчиви видове в стопанството се умъртвяват на място, без отлагане. Умрелите или умъртвени животни се изгарят или погребват на място, ако е възможно, или се унищожават в съоръжение за депониране на животинските трупове. Тези действия се извършат по начин, който свежда до минимум риска от разпространение на агента на болестта;

б) всички вещества или отпадъци, които е възможно да бъдат заразени, като фуражи, отпадъци, тор или предмети, се унищожават или обработват по съответния начин. Тази обработка, извършена в съответствие с инструкциите на официалния ветеринарен лекар, трябва да гарантира унищожаването на всеки агент или вектор на агента на болестта;

в) след извършване на дейностите, изброени в букви а) и б), сградите, използвани за подслон на животни от възприемчиви видове, теренът около тях, транспортните средства, превозващи животни, както и цялото оборудване, които могат да са заразени, се почистват и дезинфекцират съгласно член 16;

г) осъществява се епизоотично проучване в съответствие с член 8.

2. Когато се предприема загробване на животните, то трябва да е достатъчно дълбоко, така че месоядните животни да се възпрепятстват от разравяне на труповете или отпадъците, упоменати в параграф 1, букви а) и б) по-горе, и да е на подходящо място, за да не се допусне замърсяване на водите или други екологични щети.

3. Компетентният орган може да разшири мерките, предвидени в параграф 1 по отношение на други съседни стопанства, ако тяхното местоположение, форма или контакти със стопанството, в който е потвърдено наличието на болестта, дават основание за съмнение за възможно заразяване.

4. Повторно заселване на стопанството с животни се разрешава от компетентния орган след удовлетворителен резултат от инспекцията на официалния ветеринарен лекар на дейностите по почистването и дезинфекцията, проведени в съответствие с член 16.

Член 6

В случаите на заразяване или съмнение за заразяване на диво живеещи животни държавите-членки гарантират, че ще се предприемат необходимите действия. Държавите-членки информират Комисията и другите държави-членки за предприетите от тях мерки в рамките на Постоянния ветеринарен комитет, учреден с Решение 68/361/ЕИО ([1]).

([1]) ОВ L 255, 18.10.1968 г., стр. 23.

▼B

Член 7

1. В случаите на стопанства, които включват две или повече самостоятелни производствени единици, компетентният орган може да дерогира от изискванията на член 5, параграф 1, буква а) по отношение на производствените единици в заразено стопанство, при условие че официалният ветеринарен лекар е потвърдил, че структурата и големината на тези единици и дейностите, изпълнявани в тях, са такива, че единиците са напълно самостоятелни по отношение на подслон, гледането на животни, персонал, съоръжения и хранене, така че разпространението на агента на болестта от една в друга единица се предотвратява.

2. В случаите, в които се прибягва до параграф 1 правилата, определени в Решение 88/397/ЕИО на Комисията [1] се прилагат *mutatis mutandis*. Тези правила могат да бъдат изменени за съответната болест съгласно процедурата, определена в член 25, за да се вземе предвид специфичният характер на болестта.

Член 8

1. Епизоотичното проучване включва:

а) продължителността на периода, през който болестта е съществувала в стопанството, преди да бъде обявена или да се появи съмнение за наличието ѝ;

б) възможния произход на болестта в стопанството и идентифицирането на други стопанства, в които има животни от възприемчиви видове, които могат да са заболели или заразени;

в) движението на хора, животни, трупно месо, транспортни следства, съоръжения или всякакви други вещества, които биха могли да пренесат агента на болестта до или от въпросното стопанство;

г) наличието и разпространението на векторите на болестта, при необходимост.

2. Следва да бъде създадено звено за действие при кризи, което да осигури пълното координиране на всички мерки, необходими за осигуряване изкореняването на болестта възможно най-бързо, и с цел провеждане на епизоотичното проучване.

Общите правила, отнасящи се до националните звена за действие при кризи и звеното на Общността за действие при кризи, се изготвят от Съвета и се приемат с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията.

Член 9

1. Когато официалният ветеринарен лекар открие или прецени, въз основа на потвърдена информация, че болестта би могла да е внесена от други стопанства в стопанството, посочено в член 4, или от него в други стопанства, в резултат на движението на хора, животни или превозни средства, или по всякакъв друг начин, тези други стопанства се поставят под официално наблюдение в съответствие с член 4; това наблюдение не се прекратява, докато съмнението за наличие на болестта в стопанството не бъде официално отхвърлено.

[1] Решение 88/397/ЕИО на Комисията от 12 юли 1988 г. за координиране на правилата, установени от държавите-членки за прилагане на член 6 от Директива 85/511/ЕИО на Съвета (ОВ L 189, 20.7.1988 г., стр. 25).

▼B

2. Когато официалният ветеринарен лекар открие или прецени, въз основа на потвърдена информация, че болестта би могла да е внесена от други стопанства в стопанството, посочено в член 5, или от него в други стопанства, в резултат на движението на хора, животни или превозни средства, или по всякакъв друг начин, тези други стопанства се поставят под официално наблюдение в съответствие с член 4; това наблюдение не се прекратява, докато съмнението за наличие на болестта в стопанството не бъде официално отхвърлено.

3. Когато към дадено стопанство се прилагат разпоредбите на параграф 2, компетентният орган запазва в сила разпоредбите на член 4 по отношение на стопанството, най-малко за срока на максималния инкубационен период, отнасящ се за всяка болест, след вероятното време на внасяне на инфекцията според установеното от епизоотичното проучване, извършено в съответствие с член 8.

4. Когато прецени, че условията позволяват това, компетентният орган може да ограничи мерките, предвидени в параграфи 1 и 2, до част от стопанството и съдържащите се в него животни, при условие че стопанството може да отговори на условията, посочени в член 7, или само до животни от възприемчиви видове.

Член 10

1. След като диагнозата на една от въпросните болести бъде официално потвърдена, държавите-членки правят необходимото компетентният орган да създаде около заразеното стопанство предпазна зона с радиус минимум 3 км, която да е част от надзорна зона, която е с радиус минимум 10 км. Определянето на зоните трябва да отчита географските, административните, екологичните и епизоотичните фактори, свързани със съответната болест, както и средствата за наблюдение.

2. Когато зоните са разположени върху територията на повече от една държава-членка, компетентните органи на засегнатите държави-членки си сътрудничат при установяване на зоните, посочени в параграф 1. Ако е необходимо обаче предпазната зона и надзорната зона се установяват съгласно процедурата, предвидена в член 26.

3. При надлежно подкрепено с факти искане от държава-членка или по инициатива на Комисията, може да бъде взето решение съгласно процедурата по член 26 да се изменят (в частност да се намалят или увеличат, както е подходящо) границите на зоните, посочени в параграф 1, или продължителността на ограничителните мерки, като се вземе предвид:

— тяхното географско разположение и екологични фактори,

— метеорологичните условия,

— наличието, разпространението и видът на векторите,

— резултатите от епизоотичните проучвания, извършени в съответствие с член 8,

— резултатите от лабораторните тестове,

— действително приложените контролни мерки.

▼B

Член 11

1. Държавите-членки гарантират, че в предпазната зона се прилагат следните мерки:

а) идентифицират се всички стопанства в зоната, които притежават животни от възприемчиви видове;

б) осъществяват се периодични посещения в стопанства, в които има животни от възприемчиви видове, включително се извършва клиничен преглед на тези животни, а при необходимост се събират проби за лабораторно изследване; трябва да се съхранява протокол за посещенията и резултатите от тях, като честотата на посещенията е пропорционална на сериозността на епизоотичната картина в стопанствата с най-голям риск;

в) забраняват се движението и превозът на животни от възприемчиви видове по обществени и частни пътища, с изключение на сервизните пътища на стопанствата; компетентният орган обаче може да предостави дерогация от тази забрана за превозването на животни с пътен или железопътен транспорт без разтоварване или спиране;

г) животните от възприемчиви видове трябва да останат в стопанството, в което се отглеждат, освен за превозването им под официален контрол директно до кланицата, разположена в тази зона за неотложно клане, или ако в зоната няма кланица под ветеринарен контрол - до кланица в надзорната зона, определена от компетентния орган. Такова транспортиране може да бъде разрешено от компетентния орган само след като официалният ветеринарен лекар е извършил преглед на всички животни от възприемчиви видове в стопанството и е потвърдил, че при никое от животните няма съмнение за инфекция. Компетентният орган, отговарящ за кланицата, се информира за намерението да се пратят там животни.

2. Мерките, които се прилагат в предпазната зона, се спазват най-малко за срока на максималния инкубационен период, отнасящ се до въпросната болест, след като животните от заразеното стопанство са били унищожени в съответствие с член 5 и са били извършени действията по почистване и дезинфекция в съответствие с член 16. Когато обаче болестта е пренесена от насекоми-вектори, компетентният орган може да фиксира продължителността на мерките и да изготви предписания за въвеждане на контролни животни. В рамките на Постоянния ветеринарен комитет държавите-членки информират незабавно Комисията и другите държави-членки за предприетите от тях мерки.

След изтичане на периода, посочен в първата алинея, правилата, прилагани в надзорната зона, се прилагат и в предпазната зона.

Член 12

1. Държавите-членки осигуряват прилагането на следните мерки в надзорната зона:

а) идентифицират се всички стопанства, имащи животни от възприемчивите видове;

б) движението на животни от възприемчивите видове по обществени пътища се забранява, с изключение на движението с цел завеждане на паша или до обори; компетентният орган обаче може да предостави дерогация от тази забрана за превозването на животни с пътен или железопътен транспорт без разтоварване или спиране;

▼B

в) транспортирането на животни от възприемчиви видове в рамките на надзорната зона подлежи на разрешение от компетентния орган;

г) животните от възприемчивите видове трябва да останат в надзорната зона в продължение на максималния инкубационен период след последния отчетен случай на болестта. След това животните могат да бъдат преместени от зоната, като се транспортират под официален контрол директно до кланицата, определена от компетентния орган за неотложно клане. Такова транспортиране може да бъде разрешено от компетентния орган само след като официалният ветеринарен лекар е извършил преглед на всички животни от възприемчиви видове в стопанството и е потвърдил, че при никое от животните няма съмнение за инфекция. Компетентният орган, отговарящ за кланицата, се информира за намерението да се пратят там животни.

2. Мерките, прилагани в надзорната зона остават в сила за срок, който е най-малко равен на максималния инкубационен период, след като животните от стопанството са унищожени в съответствие с член 5 и след като се изпълнят действията по почистване и дезинфекция в съответствие с член 16. Когато обаче болестта е пренесена от насекоми-вектори, компетентният орган може да фиксира продължителността на мерките и да изготви предписания за въвеждане на контролни животни. В рамките на Постоянния ветеринарен комитет държавите-членки информират незабавно Комисията и другите държави-членки за предприетите от тях мерки.

Член 13

В случаите, когато забраните, предвидени в член 11, параграф 1, буква г) и в член 12, параграф 1, буква г) се налагат за срокове над 30 дни, поради възникване на други случаи на болестта, и в резултат на това възникват проблеми при отглеждането на животните, компетентният орган може, след като получи заявление от собственика с мотивирано обяснение на заявлението, да разреши преместването на животните от стопанство в границите на предпазната зона или надзорната зона, при условие че:

а) официалният ветеринарен лекар е удостоверил фактите;

б) извършена е инспекция на всички животни в стопанството;

в) преди транспортирането животните са преминали през клиничен преглед и са дали отрицателен резултат;

г) всички животни са маркирани с индивидуална ушна марка или са идентифицирани чрез някакъв друг одобрен метод;

д) стопанството на местоназначение се намира в предпазната или надзорната зона.

Трябва да бъдат взети всички необходими предпазни мерки, по-специално почистване и дезинфекциране на камионите след транспортиране, за да се избегне рискът от разпространение на агента на болестта при транспортирането.

Член 14

1. Държавите-членки гарантират, че компетентният орган предприема всички необходими мерки за информиране най-малко на лицата, работещи в предпазната и надзорната зони, за действащите ограничения и предприема всички необходими действия за надлежното прилагане на тези мерки.

▼B

2. В случаите, при които епизоотичната картина в даден район е изключително сериозна, всички допълнителни мерки, които следва да бъдат взети от съответните държавите-членки, се приемат според процедурата по член 26.

Член 15

Чрез дерогация от общите разпоредби на настоящата директива, специфичните разпоредби във връзка с мерките за борбата и ликвидирането на всяка съответна болест:

— за везикулозната болест по свинете са посочени в приложение II;

— за всяка от другите болести, изброени в приложение I, се приемат от Съвета с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията.

Член 16

1. Държавите-членки гарантират, че:

а) използваните дезинфекционни средства и инсектициди, както и, при необходимост, техните концентрации, са официално одобрени от компетентния орган;

б) процедурите по почистване, дезинфекция и дезинсекция се извършват под официален контрол:

— в съответствие с инструкциите на официалния ветеринарен лекар,

и

— по такъв начин, че да се предотврати всякакъв риск от разпространение или оцеляване на агента на болестта;

в) при завършване на процедурите по буква б) официалният ветеринарен лекар се уверява, че мерките са били надлежно проведени и че е изминал необходимият период от време, не по-кратък от 21 дни, за да гарантира, че въпросната болест е била напълно отстранена преди връщането на животните от възприемчивите видове.

2. Процедурите по почистването и дезинфекцията на заразено стопанство:

— за везикулозната болест по свинете са тези, посочени в приложение II,

— се определят в контекста на подготовката на специфичните мерки за всяка болест, изброена в приложение 1, в съответствие с процедурата, установена в член 15, второ тире.

Член 17

1. Държавите-членки гарантират, че във всяка държава-членка е определена

а) национална лаборатория със съоръжения и експертен персонал, което ѝ дава възможност по всяко време и особено при първоначалното появяване на съответната болест да открива вида, подвида и варианта на съответния вирус и да потвърждава резултатите, получени в районните диагностични лаборатории;

б) национална лаборатория, в която да се изпитват реагентите, използвани в районните диагностични лаборатории.

▼B

2. Националните лаборатории, определени за всяка една от разглежданите болести, отговарят за координирането на диагностичните стандарти и методи, както и за използването на реагентите.

3. Националните лаборатории, определени за всяка една от разглежданите болести, отговарят за координирането на диагностичните стандарти и методи, определени от всяка диагностична лаборатория относно съответната болест в рамките на държавата-членка За тази цел те могат:

а) да предоставят диагностични реагенти на националните лаборатории;

б) да контролират качеството на всички диагностични реагенти, които се използват в държавата-членка;

в) периодично да провеждат сравнителни тестове;

г) да съхраняват изолати от вируса на болестта, получени от потвърдени случаи в държавата-членка;

д) осигуряват потвърждението на положителните резултати, получени в районните диагностични лаборатории.

4. Чрез дерогация от разпоредбите на параграф 1 обаче държавите-членки, които нямат компетентна национална лаборатория за въпросното заболяване, могат да използват услугите на национална лаборатория със съответната компетенция на друга държава-членка.

▼M7

5. Държавите-членки поддържат актуализирани списъци на националните лаборатории, посочени в параграф 1, които предоставят на останалите държави-членки и на обществеността.

▼B

6. Националните лаборатории, определени за всяко от заболяванията, си сътрудничат със съответните референтни лаборатории на Общността, посочени в член 18.

7. Подробните правила за прилагането на този член се приемат от Комисията съгласно процедурата по член 25.

Член 18

1. Референтната лаборатория на Общността за везикулозна болест по свинете е определена в приложение II.

2. Референтните лаборатории на Общността за другите болести, изброени в приложение I, се определят в съответствие с процедурата, посочена в член 15, второ тире, в контекста на подготовката на специфичните мерки за всяка болест.

3. Без да се засягат разпоредбите на Решение 90/424/ЕИО и по-специално на член 28 от него, функциите и задълженията на лабораториите, посочени в параграфи 1 и 2 на този член, са посочените в приложение III.

▼B

Член 19

1. Ваксинация срещу болестите, изброени в приложение I, не може да се провежда, освен като допълнение към взетите мерки за борба при избухване на болестта в съответствие със следните разпоредби:

а) решението за извършване на ваксинация като допълнение към мерките за борба се взима от Комисията в сътрудничество със засегнатите държави-членки, според установената процедура в член 26;

б) това решение се основава на следните критерии:

— концентрацията на животните от засегнатите видове в заразената зона,

— характеристиките и състава на всяка използвана ваксина,

— процедурите за контролиране на разпространението, съхранението и употребата на ваксини,

— видовете и възрастта на животните, които може или трябва да бъдат ваксинирани,

— местата, където ваксинирането може или трябва да бъде проведено,

— продължителността на кампанията по ваксинирането.

2. В случая, посочен в параграф 1:

а) се забранява ваксинирането или повторното ваксиниране на животни от възприемчиви видове от стопанствата, посочени в член 4;

б) се забранява инжектиране на хиперимунен серум.

3. В случай на прибягване до ваксинация се прилагат следните правила:

а) всички ваксинирани животни трябва да се идентифицират с ясен и четлив знак в съответствие с одобрен метод според процедурата по член 25;

б) всички ваксинирани животни трябва да останат в зоната на ваксинацията, освен ако не бъдат изпратени в кланица, определена от компетентния орган за незабавно клане, в който случай движението на животните може да се разреши само след като официалният ветеринарен лекар е извършил преглед на всички възприемчиви животни от стопанството и е потвърдил, че при никое от животните няма съмнение за инфекция.

4. При завършване на процедурите по ваксинирането, движението на животните от възприемчивите видове извън зоната на ваксинацията може да се разреши по реда на процедурата по член 26 след период, определен по същата процедура.

▼B

5. Държавите-членки информират редовно Комисията чрез Постоянния ветеринарен комитет за напредъка на мерките по ваксинацията.

6. Въпреки това, чрез дерогация от параграф 1 решението за започване на спешна ваксинация може да се вземе от заинтересованата държава-членка след уведомяване на Комисията, при условие че основните интереси на Общността не са засегнати. Такова решение, което трябва специално да вземе предвид степента на концентрация на животните в някои райони, нуждата от защита на отделните породи и географската зона, в която се извършва ваксинацията, впоследствие се преразглежда по реда на процедурата по член 26 от страна на Постоянния ветеринарен комитет, който може да реши да задържи, промени или разшири мерките, или да ги прекрати.

Член 20

1. Всяка държава-членка изготвя план за действие в извънредни ситуации (контингенс план) за болестите, изброени в приложение I, който да определя националните мерки при възникване на огнище на някоя от болестите.

Този план трябва да позволява достъп до съоръжения, оборудване, персонал и всички други подходящи материали, необходими за бързото и ефективно унищожаване на огнището.

2. Общите критерии за изготвяне на плановете за действие в извънредни ситуации (контингенс планове) са установени в точки 1—5 и в точка 10 от приложение IV, като точки 6—9 представят критериите, които трябва да се адаптират съобразно разглежданата болест. Държавите-членки могат обаче да се ограничат до прилагането на критериите, посочени в точки 6—9, когато критериите в точки 1—5 и в точка 10 са били вече приети при представяне на плановете за прилагане на мерки за борба с друга болест.

3. Плановете за действие в извънредни ситуации (контингенс планове), изготвени в съответствие с критериите, изброени в приложение IV, се предоставят на Комисията:

i) не по-късно от шест месеца след влизане в сила на настоящата директива по отношение на везикулозната болест при свинете;

ii) не по-късно от шест месеца след прилагането на специфичните мерки за всяка една от другите болести, изброени в приложение I.

4. Комисията проучва плановете за действие в извънредни ситуации (контингенс планове), за да определи дали позволяват постигането на желаната цел, и предлага на съответната държава-членка всякакви изменения, изискващи се в частност, за да се постигне съгласуваност с плановете на останалите държави-членки.

Комисията одобрява плановете, при необходимост в изменения им вариант, в съответствие с процедурата по член 25.

Впоследствие плановете могат да бъдат изменяни по реда на същата процеура, за да се отчетат развитието на положението и специфичния характер на въпросното заболяване.

▼B

Член 21

Чрез дерогация от условията, предвидени в членове 19 и 20 по отношение на мерките в плана за действие в извънредни ситуации (контингенс план), които предстои да се приемат от държавите-членки, както и при отчитане на природните и географските ограничения, специфични за френските отвъдморски департаменти, Азорските острови и островите Мадейра и отдалечеността им от централната част на територията на Общността, на съответната държава-членка се разрешава да прилага конкретни мерки за борба, специфични за всяка една от болестите, изброени в приложение I към настоящата директива.

Съответната държава-членка в рамките на Постоянния ветеринарен комитет информира Комисията и другите държави-членки за мерките, които е предприела в това отношение, и по-специално относно взетите мерки за борба, така че животните от въпросните територии или продуктите от такива животни да не бъдат изпращани до други територии от Общността.

Съгласно процедурата по информирането, посочена във втория параграф, член 20 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 22

Експертите на Комисията могат да правят проверки на място, като си сътрудничат с компетентните органи, доколкото е необходимо, за да се осигури еднаквото прилагане на настоящата директива. За тази цел те могат да проверяват представителен процентен дял от стопанства, за да установят дали компетентните органи проверяват дали тези стопанства изпълняват изискванията на настоящата директива. Комисията информира държавите-членки за резултата от извършените проверки.

Държава-членка, на чиято територия се извършва проверка, предоставя цялата необходима помощ на експертите при изпълнение на задълженията им.

Подробните правила за прилагането на настоящия член се определят в съответствие с процедурата по член 25.

Член 23

1. Условията, регулиращи финансовия принос на Общността към мерките по прилагането на настоящата директива, са определени в Решение 90/424/ЕИО.

▼M8

_____

▼B

Член 24

1. Когато и както е необходимо, приложения I, III и IV се изменят от Съвета с квалифицирано мнозинство по предложение от Комисията, в частност за да се вземат предвид научно-изследователските постижения и постиженията в диагностичните процедури.

▼B

2. Комисията може, в съответствие с процедурата по член 25, да измени приложение II, по-специално за да се отчетат технологичните и научни постижения и постиженията в диагностичните методи.

▼M2

Член 25

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и опазване здравето на животните, учреден с член 58 от Регламент (ЕО) № 178/2002 ([1]).

2. Когато се прави позоваване на настоящия член, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО ([2]).

Периодът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

▼B

Член 26

1. Когато трябва да се следва процедурата, определена в настоящия член, въпросът незабавно се отнася до Постоянния ветеринарен комитет от неговия председател, по негова собствена инициатива или по искане на дадена държава-членка.

▼A1

2. Представителят на Комисията представя на Комитета проект за предлаганите мерки. Комитетът дава становище в рамките на два дни. За да бъде прието становището се изисква мнозинството, определено в член 148, параграф 2 на договора за случаите, когато Съветът взема решение въз основа на предложение от Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в Комитета се претеглят по начина, определен в същия член. Председателят няма право на глас.

▼B

►A1 3. ◄ а) Комисията приема мерките и ги прилага незабавно, когато са в съответствие със становището на Комитета.

б) Когато предвижданите мерки не са в сътоветствие със становището на Комитета или ако не е предоставено становище, Комисията подава незабавно предложение до Съвета относно мерките, които следва да бъдат взети. Съветът приема мерките с квалифицирано мнозинство.

Ако Съветът не е приел никакви мерки в срок от 15 дни от датата на отнасяне на въпроса до него, Комисията приема предложените мерки и ги прилага незабавно, освен ако Съветът не се е произнесъл против мерките с обикновено мнозинство.

([1]) ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

Член 27

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, преди 1 октомври 1993 г. Те информират незабавно Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното си законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Определянето на крайния срок за транспониране в националното законодателство до 1 октомври 1993 г. не засяга отменянето на ветеринарните проверки на границите, предвидени в Директива 90/425/ЕИО.

Член 28

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼**B**

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПИСЪК НА БОЛЕСТИТЕ, ЧИЕТО ОБЯВЯВАНЕ Е ЗАДЪЛЖИТЕЛНО

Болест	Максимален инкубационен период
Чума по говедата	21 дни
Чума по дребните преживни животни	21 дни
Везикулозна болест по свинете	28 дни
Син език	40 дни
Епизоотична хеморагична болест по елените	40 дни
Шарка по овцете и козите	21 дни
Везикулозен стоматит	21 дни
Ентеровирусен енцефаломиелит по свинете (►**M1** африканска чума по свинете ◄)	40 дни
Заразен нодуларен дерматит (Лъмпи скин дизийз)	28 дни
Треска на долината Рифт	30 дни

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СПЕЦИФИЧНИ МЕРКИ ЗА БОРБА С НЯКОИ БОЛЕСТИ

В допълнение към общите разпоредби, предвидени в настоящата директива, по отношение на везикулозната болест по свинете се прилагат следните специфични разпоредби:

1. **Описание на болестта**

   Болест по свинете, която клинично не се различава от болестта шап, като причинява везикули и ерозии в областта на копитата, рилото и устата. Болестта варира значително в остротата си и може да зарази стадо свине, без да се проявява с клинични признаци. Вирусът има способността да оцелява за продължителни периоди от време извън тялото, дори в прясно месо; той е изключително устойчив на нормалните дезинфекционни средства и запазва стабилността си в рамките на pH от 2,5 до 12. Следователно е необходимо изключително старателно почистване и дезинфекциране.

2. **Инкубационен период**

   За целите на настоящата директива максималният инкубационен период е 28 дни.

3. **Диагностични процедури за потвърждаване и диференцирано диагностициране на везикулозната болест по свинете.**

   Подробните методи за събирането на материали за диагностицирането, лабораторните диагностични тестове, детекцията на антитела и оценката на резултатите от резултатите от лабораторните изследвания се решават в съответствие с процедурата в член 25, преди влизането на директивата в сила.

4. **Потвърждаване на наличието на везикулозна болест по свинете**

   Чрез дерогация от член 2, параграф 6 от настоящата директива наличието на болестта се потвърждава:

   а) в стопанства, в които е бил изолиран вирус на везикулозната болест по свинете или от свине, или от околната среда;

   б) в стопанства, съдържащи свине, които са серопозитивни към везикулозната болест по свинете, при условие че тези или други свине в стопанствата показват характеристики на пораженията от везикулозната болест по свинете;

   в) в стопанства, съдържащи свине, които показват клинични признаци на болестта или са серопозитивни, при условие че има пряка епидемиологична връзка с потвърдено огнище на болестта;

   г) при други стада, в които са открити серопозитивни свине. В последния случай, преди да потвърди наличието на болестта, компетентният орган предприема допълнителни изследвания, в частност повторно взимане на проби и повторно тестване в интервал най-малко от 28 дни между събиранията на пробите. Разпоредбите на член 4 продължават да се прилагат до завършването на тези допълнителни проучвания. Ако последващите изследвания не показват наличие на болестта, въпреки че свинете все още са серопозитивни, компетентният орган прави необходимото изследваните свине да бъдат умъртвени и унищожени под негово наблюдение или да бъдат заклани под неговия контрол в кланица, която е определил на територията на страната.

   Компетентният орган гарантира, че при пристигането им в кланицата свинете са държани и заклани отделно от други свине и че тяхното месо е предназначено изключително за националния пазар.

▼M7

_____

▼M9

_____

▼B

7. **Предпазна зона**

1. Размерът на предпазната зона се определя съгласно член 10 от настоящата директива.

2. В случай на везикулозна болест по свинете, чрез дерогация, мерките по член 11 от настоящата директива се заменят със следните:

а) всички стопанства в зоната, които имат животни от възприемчивите видове са идентифицирани;

б) осъществяват се периодични посещения в стопанства, в които има животни от възприемчиви видове, включително се извършва клиничен преглед на тези животни, а при необходимост се събират проби за лабораторно изследване; трябва да се съхранява протокол за посещенията и резултатите от тях, като честотата на посещенията е пропорционална на сериозността на епизоотичната картина в стопанствата с най-голям риск;

в) забраняват се движението и превозът на животни от възприемчиви видове по обществени и частни пътища, с изключение на сервизните пътища на стопанствата; компетентният орган обаче може да предостави дерогация от тази забрана за превозването на животни с пътен или железопътен транспорт без разтоварване или спиране;

г) въпреки това, в съответствие с процедурата в член 25 може да бъде направено изключение за свине, предназначени за клане и идващи извън предпазната зона към кланица, разположена в тази зона;

д) камионите и други превозни средства и съоръжения, които се използуват в предпазната зона за превозване на свине или други животни или материални и могат да бъдат заразени (т.е. храна, тор, меки отпадъци и др.) не могат да напускат:

i) стопанство, намиращо се в предпазната зона;

ii) предпазната зона;

iii) кланица,

без да бъдат почистени и дезинфекцирани в съответствие с процедурата, определена от компетентния орган. Тези процедури по-специално предвиждат никой от камионите или превозните средства, които са били използвани при транспортирането на свине да не могат да напускат зоната, без да бъдат проверени от компетентния орган;

е) съгласно член 16, свинете не могат да бъдат извеждани от стопанството, в което са държани, в продължение на 21 дни след завършване на първоначалното почистване и дезинфекция на заразените стопанства; след 21 дни може да бъде дадено разрешение за преместване на свинете от въпросното стопанство:

▼B

i) директно до кланица, определена от компетентния орган, за предпочитане в границите на предпазната зона или надзорната зона, при условие че:

— е извършена инспекция на всички свине в стопанството,

— извършен е клиничен преглед на свинете, които ще бъдат водени за клане,

— всяка свиня е маркирана с индивидуална ушна марка или е идентифицирана чрез някакъв друг одобрен метод;

— свинете се транспортират в превозни средства, запечатани от компетентните органи.

Компетентният орган, отговарящ за кланицата, е информиран за намерението да се изпратят там свине.

При пристигане в кланицата свинете се държат и колят отделно от други свине. Транспортните средства и съоръженията, които са участвали при транспортирането на свинете, се почистват и дезинфекцират преди да напуснат кланицата.

При инспекциите, провеждани преди клането и *post mortem* в определената кланица, компетентният орган отчита всички признаци, подсказващи наличието на вируса на везикулозна болест по свинете.

В случай на клане на свине по тези разпоредби, се събират статистически представителни кръвни проби. В случай на положителен резултат, който води до потвърждаване наличието на везикулозна болест по свинете, се прилагат мерките в точка 9 (3);

ii) при изключителни обстоятелства, директно към други сгради, разположени в предпазната зона, при условие че:

— е извършена инспекция на всички свине в стопанството,

— извършен е клиничен преглед на свинете, които ще бъдат преместени, при отрицателни резултати,

— всяка свиня е била маркирана с индивидуална ушна марка или е била идентифицирана чрез друг одобрен метод;

▼M5

ж) свинското месо, посочено в буква е), i):

i) не трябва да навлиза на вътрешния пазар на Общността или на международния пазар и трябва да носи здравната маркировка за прясно месо, предвидена в приложение II към Директива 2002/99/ЕО на Съвета ([1]);

ii) трябва да бъде получено, разфасовано, превозено и складирано отделно от месото, предназначено за вътрешния пазар на Общността или за международния пазар, и трябва да се използва така, че да се избегне проникването му в месни продукти, предназначени за вътрешния пазар на Общността или за международния пазар, освен ако не е претърпяло обработката, определена в приложение III към Директива 2002/99/ЕО.

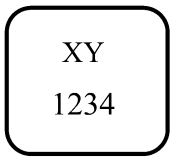
([1]) ОВ L 18, 23.1.2003 г., стр. 11.

▼M5

з) i) Чрез дерогация от буква ж) за месото от прасета, посочено в буква е), i), държавите-членки могат да решат да използват различна от специалната маркировка за идентифициране, определена в приложение II към Директива 2002/99/ЕО, при условие че тя ясно се различава от други маркировки за идентифициране, прилагащи се за свинско месо в съответствие с Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) или Регламент (ЕО) № 2076/2005 на Комисията ([2]);

Държавите-членки, които решат да използват алтернативната маркировка за идентифициране, следва да уведомят Комисията за това в рамките на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните;

ii) за целите на точка i) маркировката за идентифициране трябва да е четлива и незаличима, а символите да са лесно четими и ясно обозначени. Маркировката за идентифициране трябва да притежава следната форма и да съдържа следните обозначения:

XY означава съответния код на страната, предвиден в раздел I, част Б, точка 6 от приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004.

1234 означава номерът на одобрение на предприятието, посочен в раздел I, част Б, точка 7 от приложение II към Регламент (ЕО) № 853/2004.

▼B

3. Мерките в предпазната зона продължават да се прилагат най-малко, докато:

а) всички мерки, изложени в член 16 от настоящата директива, не бъдат изпълнени;

б) всички стопанства в зоната не преминат през:

i) клиничен преглед на свинете, при който да бъде установено, че животните нямат признаци на заболяване, предполагащо наличието на везикулозна болест по свинете; и

ii) серологично изследване на статистическа проба от свинете без откриване наличието на антитела от везикулозна болест при свинете. Програмата за серологичния подбор на свинете отчита предаването на везикулозната болест и начина, по който са отглеждани животните. Програмата се определя съгласно процедурата, изложена в член 25 от настоящата директива, преди датата на влизането ѝ в сила.

Изследването и взимането на пробите, посочени в точки i) и ii), не се провеждат преди да изминат 28 дни след завършване на мерките по предварително почистване и дезинфекция в заразеното стопанство.

4. След изтичане на периода, посочен в точка 3, правилата, отнасящи се до надзорната зона, се прилагат и към предпазната зона.

([1]) ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55.
([2]) ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 83.

▼M5

5. Когато забраните, предвидени в точка 2, буква е), се спазват в продължение на повече от 30 дни поради възникването на други случаи на болестта и в резултат възникнат проблеми с отглеждането на животните, компетентният орган може да разреши преместването на животните от стопанството, намиращо се в границите на предпазната зона, след молба от собственика, която излага основанията за тази молба и потвърждава, че официалният ветеринарен лекар е проверил фактите. Точка 2, букви е) и з) се прилагат *mutatis mutandis*.

▼B

8. **Надзорна зона**

1. Размерът на надзорната зона е както е определен в член 10.

2. случай на везикулозна болест по свинете, мерките по член 12 се заменят със следните:

а) всички стопанства, които имат животни от възприемчивите видове, се идентифицират;

б) всички движения на свине, освен директното им преместване до кланицата от стопанството в наблюдаваната зона, се разрешават, при условие че никое от животните в стопанството не е било преместван през последните 21 дни; собственикът или лицето, което отговаря за животните, трябва да регистрира всички движения на животните;

в) движението на свине от надзорната зона може да бъде разрешено от компетентния орган, при условие че:

— е извършена проверка на всички свине в стопанството в рамките на 48 часа, предхождащи движението,

— е извършен клиничен преглед на свинете, които ще бъдат местени и са получени отрицателни резултати в периода от 48 часа, предхождащи преместването,

— е извършено серологично изследване на статистическа извадка от свинете, които ще бъдат местени без откриване на антитела от везикулозна болест по свинете, в рамките на 14 дни, предхождащи преместването. В случай на свине за клане обаче, серологичното изследване може да бъде извършено въз основа на кръвни проби, взети в кланицата на местоназначението, определена от компетентния орган на територията ѝ. В случай на положителни резултати, потвърждаващи наличието на везикулозна болест по свинете, се прилагат мерките, предвидени в точка 9 (3),

— всяка свиня е маркирана с индивидуална ушна марка или чрез някакъв друг одобрен метод на идентифициране,

— камионите и другите превозни средства и съоръжения, използвани за транспортирането на свинете, трябва да бъдат почистени и дезинфекцирани след всяка операция по транспортирането;

г) камионите и другите превозни средства и съоръжения, използвани за транспортирането на свинете или други живи животни или материали, които могат да бъдат заразени и които се използват в надзорната зона, не напускат тази зона без да са били почистени и дезинфекцирани в съответствие с процедурите, определени от компетентния орган.

3. а) Размерът на надзорната зона може да бъде променян в съответствие с разпоредбите, установени в член 10, параграф 3.

б) Мерките в наблюдаваната зона се прилагат най-малко, докато:

i) всички мерки в член 16 не бъдат проведени;

ii) всички мерки, изискващи се в предпазната зона, не бъдат проведени.

▼B

9. **Общоприети мерки на Общността**

Допълнителните мерки в случай на везикулозна болест по свинете се прилагат, както следва:

1. В случаи, при които официално е потвърдено наличието на везикулозна болест по свинете, държавите-членки гарантират, че в допълнение към мерките, определени в член 4, параграф 2 и в член 5 от настоящата директива, месото на свинете, заклани в периода между вероятното въвеждане на болестта в стопанството и прилагането на официалните мерки, когато това е възможно, да бъде проследено и унищожено под официален контрол по такъв начин, че да се избегне рискът от разпространение на вируса на везикулозната болест по свинете;

2. Когато официалният ветеринарен лекар има основание да се съмнява, че свинете от което и да е стопанство може да са били заразени в резултат от движението на лице, животно или превозно средство, или по друг начин, то свинете от стопанството остават под ограничителните мерки върху движението им, посочени в член 9 на настоящата директива най-малкото, докато стопанството не премине през:

   а) клиничен преглед на свинете, който дава отрицателни резултати;

   б) серологично изследване на статистическа проба от свинете без откриване на антитела от везикулозна болест по свинете в съответствие с точка 7 (3), буква б), ii).

   Изследването, упоменато в букви а) и б) не се провеждат, докато не изминат 28 дни от възможното заразяване на помещенията в резултат на движението на хора, животни или превозни средства, или по какъвто и да било друг начин.

3. Ако в кланицата бъде потвърдено наличието на везикулозна болест по свинете, компетентният орган гарантира, че:

   а) всички свине в кланицата се заколват незабавно;

   б) труповете и карантията на инфектираните и заразени свине се унищожават под официален контрол, така че да се избегне рискът от разпространение на вируса на везикулозната болест по свинете;

   в) почистването и дезинфекцирането на сградите и съоръженията, включително на транспортните средства, става под контрола на официалния ветеринарен лекар и в съответствие с инструкциите, определени от компетентния орган;

   г) извършва се епидемиологично проучване в съответствие с член 8 от настоящата директива;

   д) не се въвеждат повторно никакви свине за клане най-малко в период от 24 часа след завършване на почистването и дезинфекцията в съответствие с буква в).

10. **Почистване и дезинфекция на заразените стопанства**

В допълнение към мерките, постановени в член 16 от настоящата директива, се прилагат също така и следните мерки:

1. *Процедура на предварително почистване и дезинфекция*

   а) След като труповете на свинете бъдат извозени за депониране, тези части от помещенията, в които са живели свинете, както и всички други части от помещенията, които са били замърсени по време на клане, следва да се напръскат с дезинфектант, одобрен съгласно член 16 и в концентрация, подходяща за прилагането му при везикулозна болест по свинете. Използваният дезинфектант следва да остане на повърхността най-малко от 24 часа.

   б) Всички тъкани или кръв, които могат да са се разпръснали по време на клането следва внимателно да бъдат събрани и депонирани с труповете (клането следва винаги да се извършва върху непромокаема повърхност).

▼B

2. *Процедура на последващо почистване и дезинфекция*

а) Всичкият тор, постелъчни материали, заразена храна и др. следва да се отстранят от сградите, да се подредят на купчини и да се напръскат с одобрен дезинфектант. Меките отпадъци следва да се обработят чрез метод, подходящ за убиването на вируса.

б) Всички подвижни принадлежности следва да се извадят от помещенията и да се почистят и дезинфектират отделно.

в) Мазните замърсявания и другите нечистотии следва да бъдат отстранени от всички повърхности чрез накисването им с обезмазняващ препарат и след това чрез измиването им с вода под налягане.

г) След това прилагането на дезинфектанта следва да продължи, като се напръскат всички повърхности.

д) Запечатаните помещения следва да бъдат дезинфекцирани чрез опушване.

е) След инспекция от страна на официалния ветеринарен лекар се договаря ремонт на повредените врати, стени и др., който да се извърши незабавно.

ж) Завършените ремонтни работи следва да бъдат инспектирани, за да се удостовери надлежното им извършване.

з) Всички части на помещенията, в които напълно липсват всякакви лесно запалими материали, могат да бъдат термично обработени, като се използва огнепръскачка.

и) Всички повърхности следва да се напръскат с алкален дезинфектант, който има pH стойност по-голяма от 12,5 или с някакъв друг одобрен дезинфектант. Дезинфектантът следва да се измие след 48 часа.

3. *Процедура на окончателно почистване и дезинфекция*

Третирането с огнепръскачка или алкален дезинфектант (точка 2, буква з) или буква и) следва да се повтори след 14 дни.

11. **Зареждане на животни в заразените стопанства**

В допълнение към мерките по член 5, параграф 4 от настоящата директива се прилагат и следните мерки:

1. Зареждането на свине може да започне не по-рано от 4 седмици след приключване на първата основна дезинфекция, т.е. стъпка 3 от процедурата по почистване и дезинфекция.

2. При повторното зареждане на свине се взема под внимание начинът на отглеждане, практикуван в стопанството и трябва да се следва една от следните процедури:

а) в случай на стопанства с отглеждане на свине извън затворени помещения на открити терени първоначално се зареждат ограничен брой контролни прасенца, които са дали отрицателен резултат при изследване за антитела срещу вируса на везикулозната болест по свинете. Съгласно изискванията на компетентния орган, контролните прасенца се разпределят във всяко заразено стопанство,подлагат се на клиничен преглед след 28 дни от въвеждането им в стопанството и от тях се вземат проби за серологично изследване.

Ако никое от прасенцата не покаже клинични признаци на везикулозна болест по свинете, нито пък развие антитела срещу вируса на болестта, може да бъде извършено пълно зареждане на свине в стопанството;

▼B

б) при всички други форми на отглеждане повторно зареждане на свине се извършва съгласно мерките, посочени в параграф а), или чрез пълно зареждане, при условие че:

— всички свине пристигнат в срок от осем дни, като идват от стопанства, разположени извън ограничените зони поради везикулозна болест по свинете, и са серонегативни,

— никое животно не може да напуска стопанството за срок от 60 дни след пристигането на последните свине,

— възстановеното стадо е преминало през клиничен и серологичен преглед в съответствие с изискванията на компетентния орган. Такъв преглед може да бъде извършен в първите 28 дни след пристигането на последните свине.

12. Най-късно до 1 октомври 1997 г. Комисията представя пред Съвета доклад, изготвен въз основа на становище на Научния ветеринарен комитет относно развитието на научно-изследователските и диагностичните процедури, както и по техническите и научните постижения по отношение на везикулозната болест по свинете, заедно с подходящи предложения, предвид констатациите, направени в доклада. Съветът се произнася по тези предложения с квалифицирано мнозинство не по-късно от шест месеца след представянето им.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ III

РЕФЕРЕНТНИ ЛАБОРАТОРИИ НА ОБЩНОСТТА ЗА РАЗГЛЕЖДАНИТЕ БОЛЕСТИ

Функциите и задълженията на референтните лаборатории на Общността за разглежданите болести са:

1. да координират, съгласувано с Комисията, прилаганите методи в държавите-членки за диагностициране на разглежданите болести, по-специално чрез:

   а) определяне на вида, съхраняване и доставяне на щамове на вируса на съответната болест за серологични тестове и подготовката на антисеруми;

   б) доставяне на стандартни серуми и други референтни реагенти на националните референтни лаборатории с цел да се стандартизират тестовете и реагентите, които се използват от държавите-членки;

   в) създаване и поддържане на колекция от щамове на вируси и изолати от съответната болест;

   г) организиране на периодични сравнителни тестове от диагностичните процедури на общностно ниво;

   д) събиране и съхраняване на данни и информация по използваните методи на диагностициране и резултатите от тестовете, извършени в Общността;

   е) характеризиране на изолатите на вируса на съответното заболяване чрез най-съвременните методи, при което се постига по-добро познаване на епизоотиологията на болестта;

   ж) следене на постиженията във връзка с контрола, епизоотологията и предотвратяването на съответното заболяване в световен мащаб;

   з) съхраняване на експертиза за вируса на съответното заболяване и други съвместими вируси, което да позволява изготвянето на бърза диференцирана диагноза;

   и) получаване на пълни познания по изготвянето и използването на продуктите на ветеринарната имунология за унищожаване и контрол на съответната болест;

2. да подпомагат активно диагностицирането при поява на огнища на съответната болест в държавите-членки, като получават вирусни изолати за потвърждаващо диагностициране, характеристики и епизоотични проучвания;

3. да способстват за обучението или допълнителната квалификация на експертите по лабораторно диагностициране с оглед хармонизирането на диагностичните техники, прилагани в Общността.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

МИНИМАЛНИ КРИТЕРИИ ЗА ПЛАНОВЕТЕ ЗА ДЕЙСТВИЕ В ИЗВЪНРЕДНИ СИТУАЦИИ (КОНТИНГЕНС ПЛАНОВЕ)

Плановете за действие (контингенс плановете) отговарят най-малко на следните критерии:

1. да се създаде национален кризисен център, който да координира всички контролни мерки в съответната държава-членка;
2. да се предостави списък на местните центрове по контрол на болестта, притежаващи подходящи съоръжения за координиране на контролните мерки по болестта на местно ниво;
3. да се предостави подробна информация относно персонала, участващ в провеждането на контролните мерки, неговите умения и отговорности;
4. всеки местен център за контрол на болестта трябва да може бързо да влезе в контакт с лица/организации, които пряко или непряко са засегнати от възникването на болестта;
5. да бъдат осигурени на разположение съоръжения и материали за правилното провеждане на контролните мерки по болестта;
6. да бъдат предоставени подробни инструкции за действие при съмнение и потвърждаване на инфекция или заразяване, включително средства за депониране на трупове;
7. да бъдат създадени програми на обучение за поддържане и развитие на умения по процедурите за работа на място и в административната област;
8. диагностичните лаборатории трябва да имат съоръжения за извършване на *post mortem* изследване, необходимия капацитет за установяване на серологията, хистологията и др. и трябва да притежават умения за бързо диагностициране. Трябва да бъдат взети мерки за бързо транспортиране на пробите;
9. да бъдат предоставени подробности за необходимото количество ваксина в случаите на ваксинация срещу въпросната болест;
10. да се предвиди предоставянето на законови правомощия за прилагането на плановете за действие в извънредни ситуации (контингенс планове).